

เพชรเวเพอเรชั่นของของผสมน้ำ-บิวทานอล

นางสาว ชมพูนุท พิภพลาภอนันต์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาวิศวกรรมเคมี

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2537

ISBN 974-584-976-6

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PERVAPORATION OF WATER - BUTANOL MIXTURES

Miss Chompunut Pipoplapanant

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Engineering

Department of Chemical Engineering

Graduate School

Chulalongkorn University

1994

ISBN 974-584-976-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เพอร์เวเพอเรนซ์ของของผสมน้ำ-บิวทานอล
โดย นางสาว ชมพูนุท พิภพลาภอนันต์
ภาควิชา วิศวกรรมเคมี
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. จิรกานต์ เมืองนาโพธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สันติ อุงสุวรรณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. ปิยะสาร ประเสริฐธรรม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. จิรกานต์ เมืองนาโพธิ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. เกริกชัย สุกาญจน์จติ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดาวัลย์ วิวรรณเดชะ)

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

ชมนุช พิกพลาภอนันต์ : เพอร์เวพอเรชันของของผสมน้ำ-บิวทานอล (PERVAPORATION OF WATER-BUTANOL MIXTURES) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.จิรกานต์ เมืองนาโพธิ์, 66 หน้า. ISBN 974-584-976-6

กระบวนการเพอร์เวพอเรชันสามารถใช้แยกบิวทานอลออกจากสารละลายน้ำ-บิวทานอล โดยใช้เยื่อที่ทำจากท่ออย่างซิลิโคน ได้ทำการทดลองโดยใช้สารป้อนที่มีความเข้มข้นของบิวทานอลจาก 0.5-4.38 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก อุณหภูมิในการดำเนินการมีค่าระหว่าง 35-60 องศาเซลเซียส และความดันเพอร์มิเอท 20-50 มิลลิเมตรปรอท ผลการทดลองแสดงว่าฟลักซ์ของบิวทานอลมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนและอุณหภูมิสูงขึ้น และที่ความดันเพอร์มิเอทมีค่าลดลง ในขณะที่ฟลักซ์ของน้ำจะมีค่าค่อนข้างคงที่ในช่วงความเข้มข้นของสารป้อนที่ศึกษา ฟลักซ์ของน้ำมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มอุณหภูมิและลดความดันเพอร์มิเอทลง

จากการอธิบายผลการทดลองด้วยแบบจำลองการละลาย-การแพร่พบว่า ในเยื่ออย่างซิลิโคนไม่มีการพองตัวอันเนื่องมาจากการกักบิวทานอลและน้ำไว้ ความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนและอุณหภูมิมิมีผลต่อแฟคเตอร์การแยกน้อยมาก เนื่องจากการทดลองอยู่ในช่วงที่สารละลายเจือจาง แฟคเตอร์การแยกมีค่าประมาณ 20 ถึง 60 และมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อความดันเพอร์มิเอทลดลง

ความหนาของเยื่อที่ใช้ในการทดลองจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อฟลักซ์ของสาร แต่มีผลต่อความเข้มข้นของเพอร์มิเอทน้อยมาก ฟลักซ์ของสารผ่านเยื่อที่หนามีค่าลดลงเนื่องจากความต้านทานของเยื่อที่มากขึ้น

ภาควิชา วิศวกรรมเคมี
สาขาวิชา วิศวกรรมเคมี
ปีการศึกษา 2537

ลายมือชื่อนิสิต ชมนุช พิกพลาภอนันต์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา จิรกานต์ เมืองนาโพธิ์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C516849 : MAJOR CHEMICAL ENGINEERING

KEY WORD: PERVAPORATION/ BUTANOL/ NON POROUS POLYMERIC MEMBRANE

CHOMPUNUT PIPOPLAPANANT : PERVAPORATION OF WATER-BUTANOL MIXTURES.

THESIS ADVISOR : ASSO.PROF.CHIRAKARN MUANGNAPOH, D.Ing., 66 pp.

ISBN 974-584-976-6

The pervaporation is a promising technique for the removal of butanol from dilute aqueous solution by using silicone rubber tubular membrane. The experiments were performed at various concentrations of butanol in feed solution (from 0.5 to 4.38% by weight), temperatures (from 35⁰C to 60⁰C) and permeate pressures (from 20 mmHg to 50 mmHg). The experimental results showed that the butanol flux increased with increasing temperature, concentration of butanol in feed solution and with lowering permeate pressure. The water flux was constant in each temperature and increased with increasing temperature and with lowering permeate pressure.

By solution-diffusion model, for dilute aqueous solution, there was no swelling effect neither butanol nor water on the membrane. We also found that either butanol concentration in feed solution or temperature had slightly effect on separation factor due to dilute butanol concentration. The range of separation factor was from 20 to 60.

This study was also concluded that the slower permeation flux obtained with thicker (1 mm.) membrane was due to greater resistance in membrane.

ภาควิชา.....วิศวกรรมเคมี

สาขาวิชา.....วิศวกรรมเคมี

ปีการศึกษา..... 2537

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ได้สำเร็จลุล่วงด้วยความความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของรองศาสตราจารย์ ดร. จิรกานต์ เมืองนาโพธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์เหมือนเดือน พิศาลพงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดาววัลย์ วิวรรณะเดช และ รองศาสตราจารย์ ดร. เกริกชัย สุกาญจน์จที ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ของการวิจัยมาด้วยดีตลอด ขอขอบคุณเพื่อนๆที่ให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ และกำลังใจแก่ผู้วิจัย

เนื่องจากทุนวิจัยครั้งนี้บางส่วนได้รับมาจากทุนอุดหนุนการวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัย และภาควิชาวิศวกรรมเคมี จึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ท้ายนี้ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ซึ่งสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
วัตถุประสงค์.....	2
2. ตรวจเอกสาร.....	3
สมบัติและการใช้ประโยชน์ของบิวทานอล.....	3
การผลิตบิวทานอลโดยการหมัก.....	3
กระบวนการเฟอร์เวเพอเรชัน.....	4
การแยกสารผสมน้ำ-บิวทานอลโดยกระบวนการเพอเวเปอเรชัน.....	8
เยื่อที่ใช้แยกสารอินทรีย์ออกจากน้ำ.....	10
การพัฒนากระบวนการเฟอร์เวเพอเรชัน.....	11
3. ทฤษฎี.....	14
กระบวนการเฟอร์เวเพอเรชัน.....	14
พารามิเตอร์ที่มีผลต่อการทำงานของกระบวนการเฟอร์เวเพอเรชัน.....	21
เยื่อและโมดูล.....	27
4. อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย.....	31
เคมีภัณฑ์.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	31

บทที่	หน้า
วิธีการทดลอง.....	33
5. ผลการทดลอง วิเคราะห์ และสรุปผลการทดลอง.....	35
การดูดซึมของสารละลายในเยื่อแผ่นยางซิลิโคน.....	35
เพอร์เมอเรนซ์ของของผสมน้ำ-บิวทานอล.....	36
สรุปผลการทดลอง.....	52
ข้อเสนอแนะ.....	53
เอกสารอ้างอิง.....	54
ภาคผนวก.....	58
ประวัติผู้แต่ง.....	66

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ผลของการเติมซิลิกาไลทในยางซิลิโคนต่อเพอร์เวเพอร์เรนซ์ของของผสม..... น้ำ-เอทานอล	10
2	เพอร์เวเพอร์เรนซ์ของของผสมน้ำ-บิวทานอลโดยใช้เยื่อต่างๆ.....	10
3	สัมประสิทธิ์การกระจายของบิวทานอลและน้ำในยางซิลิโคน.....	35
4	ค่าการซึมผ่านของบิวทานอล(permeability = $D_B K_B$) ที่ความดันเพอร์มิเอท..... 20 มิลลิเมตรปรอท	38
5	สัมประสิทธิ์การแพร่ของสาร(D)ในเยื่อแผ่นยางซิลิโคนที่ความดันเพอร์มิเอท..... 20 มิลลิเมตรปรอท	38
6	แสดงผลของความหนาของเยื่อที่มีต่อกระบวนการเพอร์เวเพอร์เรนซ์.....	39

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1	พลังงานจำเพาะในการทำให้บิวทานอลบริสุทธิ์.....	4
2	แผนภาพแสดงการดึงน้ำออกจากตัวทำละลายโดยเพอร์เวเพอเรชัน.....	5
3	การดึงเมทานอลกลับในกระบวนการผลิตMTBE.....	6
4	การดึงกลับสารระเหยง่ายโดยเพอร์เวเพอเรชัน.....	7
5	การแยกและทำให้บิวทานอลบริสุทธิ์.....	9
6	การใช้เพอร์เวเพอเรชันร่วมกับการหมักบิวทานอล.....	9
7	เยื่อแบบไม่สมมาตร.....	11
8	การเปรียบเทียบการใช้เยื่อไม่สมมาตรกับเยื่อที่ไม่มีรูพุนที่มีความหนาแน่นเท่ากัน..... (ระบบ: น้ำ-บิวทานอล-เซลลูโลสอะซิเตท)	12
9	เพอร์เวเพอเรชันของของผสมน้ำ-เอทานอลผ่านเยื่อเซลลูโลสอะซิเตท.....	13
10	แสดงกระบวนการเพอร์เวเพอเรชัน.....	14
11	ไอโซเทอร์มของการดูดซึม.....	16
12	การกระจายความเข้มข้นและความดันในแผ่นเยื่อแบบการละลายและการแพร่.....	18
13	แผนภาพทอมป์สัน(Thompson).....	19
14	แผนภาพแม็คเคป-ทิล(McCabe-Thiele).....	21
15	การพองตัวของโพลีเมอร์.....	24
16	ผลของความเข้มข้นของสารป้อนต่อฟลักซ์และค่าการเลือก.....	24
17	เพอร์เวเพอเรชันต่อเนื่องที่มีการต่อโมดูลแบบอนุกรม.....	25
18	เพอร์เวเพอเรชันต่อเนื่องที่มีการดึงกลับผลิตภัณฑ์บางส่วน.....	25
19	แผนภาพแสดงการกระจายของความเข้มข้นในชั้นขอบเขตที่ผิวเยื่อ.....	25
20	ผลของความดันด้านออกที่มีต่อการถ่ายเทมวลผ่านเยื่อ.....	27
21	โมดูลแบบแผ่นเรียบและกรวย.....	28
22	โมดูลแบบท่อ.....	29
23	โมดูลแบบม้วน.....	29

รูปที่	หน้า
24 โมเดลแบบเส้นใยกลวง.....	30
25 เพอร์เวเพอเรชันแบบต่อเนื่อง.....	30
26 แผนภาพแสดงเครื่องมือในการทดลองเพอร์เวเพอเรชัน.....	33
27 พลิกซ์ของบิวทานอลต่อความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนที่อุณหภูมิคงที่.....	40
28 พลิกซ์ของบิวทานอลต่อความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนที่ความดันเพอร์มิเอท คงที่	41
29 พลิกซ์ของน้ำต่อความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนที่อุณหภูมิคงที่.....	42
30 พลิกซ์ของน้ำต่อความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนที่ความดันเพอร์มิเอทคงที่.....	43
31 พลิกซ์ของเพอร์มิเอทต่อความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนที่อุณหภูมิคงที่.....	44
32 พลิกซ์ของเพอร์มิเอทต่อความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนที่ความดันเพอร์มิเอท. คงที่	45
33 ความเข้มข้นของบิวทานอลในเพอร์มิเอทและในสารป้อนที่อุณหภูมิคงที่.....	46
34 ความเข้มข้นของบิวทานอลในเพอร์มิเอทและในสารป้อนที่ความดันเพอร์มิเอทคงที่...	47
35 แฟคเตอร์การแยกต่อความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนที่อุณหภูมิคงที่.....	48
36 แฟคเตอร์การแยกต่อความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนที่ความดันเพอร์มิเอท..... คงที่	49
37 ความสัมพันธ์ระหว่างพลิกซ์ของบิวทานอลและน้ำกับอุณหภูมิที่ความดันเพอร์มิเอท... 20 มิลลิเมตรปรอท	50
38 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของบิวทานอลในสารป้อนและในเพอร์มิเอทโดย..... เพอร์เวเพอเรชันและการกลายเป็นไอ	51

สัญลักษณ์

S	สัมประสิทธิ์การกระจาย(distribution coefficient)
X	สัดส่วนโดยโมลของสาร
χ	พารามิเตอร์แสดงแรงกระทำระหว่างของเหลวกับโพลีเมอร์(liquid-membrane interaction parameter)
γ	แอกติวิตีโคเอฟฟิเชียน(activity coefficient)
J	ฟลักซ์
D	สัมประสิทธิ์การแพร่ (diffusion coefficient)
b	สัมประสิทธิ์พลาสติกไซซิง(plasticizing coefficient)
c	ความเข้มข้นของสาร
E_p	พลังงานกระตุ้นปรากฏของการซึมผ่าน
E_d	พลังงานกระตุ้นปรากฏของการแพร่
E_s	ความร้อนของการดูดซึม
R	ค่าคงที่ของก๊าซ(gas constant)
T	อุณหภูมิ
P	ความดัน
P°	ความดันไอ(vapor pressure)
p_i	ความดันย่อย(partial pressure)
P_i	ค่าการซึมผ่านของสาร (permeability)
β	แฟคเตอร์การแยก(separation factor)
α	ค่าการเลือก(selectivity)
a	แอกติวิตี(activity)